Кой кога са опари, тогаз скача.
Кой кого си има.
Кой кого, ще видим. — Заканванье.
Кой комуто навива, него и побийва.
Кой котка не храни, той храни мишкитѣ.
Кой коя мисли, нея и да стисне.
Кой крив? — Кутулът.
Кой ми сра в' гащитѣ?
Кой минѫ та ма заминѫ?
Кой му е крив като е прав.
Кой мѣси кривитѣ хлѣбове? — Рачо.
Кой на два дни, кой на три дни, Иван в'Срѣда вечер.
Кой на нива, кой на лозье, бѣла Неда на конак-а.
Кой не слуша, той нѣма и да заповѣдва.
Кой не бегендисва, да не кондисва.
Кой пие, кой плаща.
Кой пие, той знае.
Кой пита в' чердата за черно конче. — Тур.
Кой пита, не скита. — Соф.
Кой пита Панка кога е Великден.
Кой плаща, а кой разгащя.
Кой пръднѫ в' чердата? — Кутулът.
Кой пръднѫ, кой зе грошът?
Кой сам се хвали, кори се.
Кой сам се хвали, ще жали.
Кой са заран смѣе, вечер плаче.
Кой са много от мухи брани, него най-много налитат.
Кой си има брада, да си има и браснач.
Кой си има брада, он си има и гребен. — Соф.
Ко' си има, то' си клима. — Прилѣпска.
Кой си хѫка, на срѣща му мѫка.
Кой с' кого, воденчарът с' водата са бори.
Кой с' което, Иван с' своето.
Кой та пита, синко, бръсне ли са владиката.
Кой та пита тебе от дѣ съм.
Кой та пита тебе бръсне ли са кадия.
Кой та пита тебе колко ти чини калпак-я.
Кой тебе пита.
Кой тебе с' камен, ти него с' комат.